

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-02-06
Besvaras senast
2019-02-27

Till finansminister Magdalena Andersson (S)

2018/19:56 Sysselsättningseffekter av januariöverenskommelsen

”Sysselsättningen är min stora grej”, sa statsministern till TT den 29 januari. Ett anmärkningsvärt uttalande med tanke på att Sverige de senaste åren tappat mark i jämförelse med andra EU-länder när det gäller arbetslöshet. Regeringen inte bara missar sitt arbetslöshetsmål utan har kommit allt längre ifrån att uppnå det. Uttalandet sker också efter att en januariöverenskommelse mellan Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Centerpartiet och Liberalerna presenterats som är nästan helt tom på förslag för fler jobb. I stället för politik som skulle kunna leda till lägre arbetslöshet och fler arbetade timmar i ekonomin ges utfästelser om hur det ska bli möjligt att jobba mindre eller inte alls genom familjevecka och friår.

Sysselsättningen styrs långsiktigt av arbetsutbudet. För att människor ska delta i arbetskraften är de ekonomiska drivkrafterna avgörande – det behöver löna sig att jobba. Regeringens egna experter pekade förra året på att det i vissa fall kan löna sig bättre att leva på bidrag än att ta ett arbete. I januariöverenskommelsen står att klyftorna mellan dem som får jobb och dem som står utanför ska minska. Det går inte att tolka på annat sätt än att drivkrafterna till arbete alltså ska försvagas. Socialdemokraterna har nu lovat att ta bort värnskatten, men de med lägst inkomster blir samtidigt utan förstärkningar. Vi vet att det framför allt är sänkt skatt på lägre inkomster som leder till ökad sysselsättning.

Riksbanken publicerade förra året en rapport som visade att arbetskraften ökat med 300 000 fler än vad man kunnat förvänta sig av demografiska faktorer. Den förklaring som diskuteras är att alliansregeringens politik med exempelvis jobbskatteavdrag och borttagande av den särskilda löneskatten gett större effekter än förväntat. Ingen har brytt sig om att göra motsvarande beräkningar av den rödgröna regeringens politik, inte ens regeringen själv.

Finansministern och regeringen har tidigare kritiserats av Konjunkturinstitutet för att för år 2018 ha lagt en budget som var ”kraftigt underfinansierad” och inte låg i linje med överskottsmålet. Nu har regeringen förbundit sig till en överenskommelse som innehåller förslag till en kostnad av 60–65 miljarder kronor. Och då saknas stora politikområden i överenskommelsen. Att Sverige med stor sannolikhet går in i lågkonjunktur kommer att påverka budgetutrymmet.

I överenskommelsen lovas att ”det ekonomiska utrymme som finns ska

användas till att öka drivkrafterna till att arbeta”. Med anledning av att överenskommelsen inte innehåller politik för att uppnå detta är min fråga till finansminister Magdalena Andersson:

Vilka är sysselsättningseffekterna av januariöverenskommelsen, och på vilket sätt avser ministern öka drivkrafterna till arbete för dem som står utan jobb? Och hur bedömer ministern att januariöverenskommelsen påverkar det offentliga sparandet jämfört med prognoserna i budgetpropositionen för 2019?

.....

Niklas Wykman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren